

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 2T/22/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5420010101
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2021:5420010101.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou, v trestnej veci obžalovanej J. N., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2021 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Obžalovaná J. N., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., L. cesta XXXX/X,

je vinná, že

dňa 05.08. 2018 v presne nezistenom čase medzi 22.00 hod. a 22.10 hod., za motorestom Rieka v obci Kraľovany - Rieka, P. U. a J. N., obaja pod vplyvom omamnej a psychotropnej látky pervitín, zobrali poškodenú O. L., sediacej v osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia, ŠPZ: MT XXX EO ruksak, ktorý si držala na kolenách tak, že J. N. ju začala cez otvorené zadné dvere vozidla ťahať za nohu, biť, ťahať za vlasy, nadávala jej, že je vyjebaná piča, snažila sa jej z rúk vytrhnúť jej ruksak, so slovami „daj to sem, ty piča“, pričom keď sa jej nepodarilo vytrhnúť jej ruksak, tak P. U. cez otvorené zadné dvere ťahal poškodenú za nohy, päšťou ju udieral do nôh, kde ona sa bránila tak, že kopala nohami a kričala, držala sa sedadla spolujazdca, až kým jej ruksak nevytrhli a tento na parkovisku za motorestom Rieka P. U. vysypal, následne na to, keď nenašiel čo hľadal, J. N. pohádzala vysypané veci, a to slúchadlá k mobilnému telefónu značky Koss, peňaženku značky Nike, polovicu balenia parfému značky Versace, späť do ruksaka, tento vzali a z miesta odišli, čím poškodenej O. L. spôsobili škodu na odcudzených veciach vo výške 113,81 eur a škodu na roztrhnutej mikine s nápisom GIVENCHY PARIS čiernej farby vo výške 64,20 eur, pričom jej nespôsobili žiadne zranenie, ktoré by si vyžadovalo lekárske ošetrenie,

teda

spoločným konaním proti inému použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci

tým spáchala

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

a za to sa
odsudzuje:

Podľa §§ 188 ods. 1, 38, ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd ustanovuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obžalovaná povinná strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediáčnym úradníkom.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. súd obžalovanej ukladá obmedzenie počas skúšobnej doby spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. súd obžalovanej ukladá povinnosť počas skúšobnej doby získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo zúčastniť sa na rekvalifikačnom kurze.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. - L., A. N. XXXX/X, s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 14.05.2020 obžalobu na J. N. a P. U. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnej obžalobe.

Uznesením sp. zn. 2T/22/2020 súd podľa § 21 ods. 1 Tr. por. vylúčil trestnú vec obž. P. U. na samostatné konanie, nakoľko sa nepodarilo obžalobu doručiť do vlastných rúk obžalovanej N.. Obžaloba bola J. N. doručená 08.12.2020.

Okresný súd hlavné pojednávanie vykonal v neprítomnosti obžalovanej, ktorá bola na hlavné pojednávanie riadne predvolaná, avšak odmietla sa ho zúčastniť a pri svojom výsluchu, ktorý bol realizovaný v súvislosti s príkazom na jej zatknutie uviedla, že podľa § 252 ods. 3 Tr. por. žiada, aby sa hlavné pojednávanie vykonal v jej neprítomnosti, pričom bola taktiež poučená podľa § 65 Tr. por. o doručovaní písomností na ňou uvedenú adresu.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2021 bola na návrh prokurátora podľa § 257 ods. 4 Tr. por. prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovanej z prípravného konania na č. I. 15 až 19, z ktorej vyplýva, že niekedy v auguste 2018 bola spoločne s P. U., Z. H. a K. P. v Martine, pričom K. P. mal pri sebe telefón a chcel ho vymeniť za pervitín, išiel preto za poškodenou, pretože táto pervitín predávala. Ako prišli za poškodenou, táto uviedla, že je potrebné ju zaviesť do Ružomberka, kde má pervitín, preto išli spoločne na vozidle Z. H. smerom na Ružomberok a počas cesty poškodená uviedla, že ju stačí zaviesť ku jazeru v Šútove, kde aj na parkovisku, za motorestom zastavili a o chvíľu k nim prišlo ďalšie vozidlo s S. L. a X. G.. Poškodená si sadla do vozidla S. L., na miesto za spolujazdcom vzadu, dvere mala otvorené a na kolenách držala ruksak. Všetci ostatní boli pri vozidlách vonku, kričali po poškodenej, aby vrátila peniaze alebo aby dala v rovnakej hodnote „parno“, teda pervitín. Obžalovaná „chytila nervy“, skočila do poškodenej, dala jej pár faciek a kopla ju raz alebo dvakrát do nohy so slovami „či je prijebaná, jebnutá piča“ a nech vráti peniaze za benzín alebo nech za to dá pervitín. Poškodená bola ticho, preto obžalovaná prešla na druhú stranu auta k nej, potiahla ju za vlasy a P. U. vtedy povedal, aby ju nechala tak. K. P. sa cez predné dvere spolujazdca snažil vytrhnúť poškodenej z rúk ruksak, ktorý držala na kolenách, naťahovali sa tam oň, určite sa hádali a poškodená kričala, že v ruksaku má „parno“, nech si ho berie. P. sa podarilo vytrhnúť jej ruksak, vyšiel von z auta, tiež aj obžalovaná a o ten ruksak sa vonku naťahoval s P. U. a všetko sa im z neho rozsypalo. V ruksaku bola nabíjačka na telefón, externá nabíjačka, spinner, spray a iné veci si nevšímala. Pervitín tam nebol, tiež nevidela, či tam boli nejaké peniaze. Poškodená po tomto z auta utiekla preč, K. P. zobral ruksak a autom odišli späť do Martina, pričom povyhadzoval veci z ruksaku von a neskôr vyhodil aj ruksak. Podľa obžalovanej ruksak poškodenej vytrhol K. P..

P. U. v postavení svedka (právoplatne odsúdený za žalovaný skutok v konaní 2T/38/2020) po zákonom poučení podľa § 131 ods. 1, 127 ods. 1, 129, 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. uviedol, že s obžalovanou žil v spoločnej domácnosti ako druh a družka dva a pol roka a to až do mája 2019 a v čase, keď sa udial žalovaný skutok spolu žili, preto využil svoje zákonné právo a vo veci odmietol vypovedať.

Prokurátor navrhol prečítanie zápisníc o výsluchoch svedkov z prípravného konania, a to poškodenej O. L., X. G., Z. H. a S. K., z jednotlivých prečítaných zápisníc o výsluchoch boli zistené nasledovné skutočnosti:

Poškodená O. L. vo svojej výpovedi z prípravného konania na č. I. 22 až 35 uviedla, že v auguste 2018 jej napísal na facebook K. P. z Martina, či nevie predať niekomu telefón, na čo odpísala, že áno, ale v Ružomberku a treba tam ísť. Odpísal, že zoženie auto a príde po ňu. Prišiel na staršom, zelenom aute a vo vozidle bol spoločne s P. aj P. U., J. N. a vodič na meno ktorého si nespomína. Sadla si dozadu k Natálii a P., J. bola arogantná a nepríjemná, v aute jej povedali, že chcú predať telefón, aby si mali za čo kúpiť pervitín, pretože obžalovaná a P. U. boli na pervitíne závislí. Pred Šútovom odbočili na parkovisko za reštauráciu Rieka, všetci vystúpili a ona ostala sedieť vo vozidle, pričom sedela v aute vzadu, na ľavej strane za vodičom. Následne prišla zelená Octavia, to bolo auto S. L. z Martina a poškodená jeho auto poznala. Z vozidla vystúpil S. L. a X. G., vtedy vystúpila aj ona, opýtala sa ich, čo tam robia a oni zakričali „že si chcú tiež vybaviť“, z čoho pochopila, že si chcú ísť vybaviť drogy, obaja „lietali v pervitíne“. Sadla si späť do zeleného vozidla, na ktorom prišli, na to isté miesto, obžalovaná otvorila dvere z jej strany a začala na ňu kričať, že chce cigarety a zapaľovač, nadávala jej, či je jebnutá a že má vystúpiť von, že čo je taká frajerka, bola ako vyšinutá, zrejme mala absták. Poškodená dala obžalovanej cigaretu aj zapaľovač a zatvorila dvere na aute. Obžalovaná stále chodila okolo auta, kričala, bola nervózna, potom otvorila dvere vzadu z druhej strany a začala po poškodenej kričať, že čo pozerá cez okno, či má nejaké peniaze im doložiť, pretože im to nevychádza, z čoho pochopila, že nemajú dosť peňazí na pervitín. Poškodená následne prestúpila do auta k S. L., sadla si dozadu, zrejme za šoféra a povedala S., že pôjde s nimi, s čím on súhlasil. Zatvorila dvere na aute a zamkla ich, ale obžalovaná „dostala nervy“, že s nimi nejde, asi to zobrala tak, že im nepredá telefón a nebudú mať peniaze. Otvorila zadné dvere na druhej strane, začala ju ťahať za nohy, nadávať jej a kričať „daj to sem ty piča“, ťahala jej ruksak, ktorý poškodená držala medzi nohami, ťahala ju za nohy, za vlasy, poškodená kričala, nech to nerobí. Obžalovaná zakričala „keď s nami nejdeš ty trubka, tak zoberieme aspoň veci a predáme ich“. Snažila sa ju odsunúť, ale obžalovaná ju stále ťahala za vlasy a za nohu a druhou rukou jej ťahala ruksak. Na to dobehol do auta P. U., vošiel z tej strany ako obžalovaná a kričal „zober jej ten telefón“. Ten telefón poškodená držala v ruke, P. U. ju začal tiež ťahať za nohy a bil ju päťami do stehien, obžalovaná ju ťahala za vlasy a obaja ju chceli vyťahnúť von z auta. Stále jej ťahali aj ruksak a keďže poškodená už nemala silu ho držať, pustila ho. Obaja vyšli z auta, obžalovaná ruksak vysypala na zem, následne veci pozbierala a nahádzala ich späť, ruksak zobrala so sebou, s U. nasadli do ich auta a odišli preč. V tom vozidle ju ťahali len obžalovaná a P. U., ostatní stáli vonku. Odcudzením ruksaku a vecí v ňom poškodenej vznikla škoda okolo 100,- eur a roztrhnutím mikiny 120,- eur, preto sa pripojila v rámci prípravného konania s nárokom na náhradu škody voči obžalovanej v sume 220,- eur.

Zo svedeckej výpovede X. G. na č.l. 43 až 44 bolo zistené, že v auguste 2018 bol vo večerných hodinách v Martine v meste spolu s S. K. na jeho vozidle Škoda Octavia. Vo večerných hodinách mu písala na Messenger poškodená, aby po ňu prišiel na parkovisko k motorestu Rieka v obci Kraľovany. On vtedy poškodenú nepoznal, po príchode na parkovisko tam už stálo osobné motorové vozidlo tmavozelenej farby a keď zastali, poškodená si sadla dozadu do ich vozidla, za sedadlo spolujazdca. S. K. si sadol na sedadlo vedľa vodiča a on fajčil pri vozidle. Ako si poškodená sadla do auta, prišla ku nej obžalovaná - frajerka P. U.. Ako prišla k vozidlu, začala veľmi vulgárne poškodenej nadávať, pýtala od nej ruksak, ktorý v tom čase mala poškodená pri sebe. Táto jej povedala, že jej ho nedá, na čo ju začala obžalovaná opľúvať a nadávky sa stupňovali. Následne prišiel k vozidlu P. U., obžalovaná obišla ich auto z druhej strany a vzadu na aute si otvorila dvere, kade vošla ku poškodenej do vozidla, P. U. aj obžalovaná začali trhať z rúk poškodenej jej ruksak, pričom poškodená stále opakovala, aby ju nechali tak, že im nič nedá. Trvalo to možno aj sedem minút, pretože za ten čas vyfajčil dve cigarety. Ako jej trhali z rúk ruksak, stále jej nadávali a kričali na ňu, či ju aj udierali, uviesť nevedel. Nakoniec jej ruksak vytrhli, ale kto konkrétne, či U. alebo obžalovaná, uviesť tiež nevedel. Následne niekto ruksak vysypal na zem, niečo tam hľadali a P. U. aj obžalovaná veci pozbierali do ruksaku a s týmto nasadli do druhého vozidla a odišli preč. Keď trhali U. a obžalovaná ruksak poškodenej, tak nezakročil, pretože boli v prevahe a bál sa, aby jemu alebo S. K. neublížili. Určite ten ruksak nemohol poškodenej vytrhnúť z rúk nikto iný okrem P. U. a obžalovanej.

Zo svedeckej výpovede Z. H. na č.l. 47 - 48 bolo zistené, že v mesiaci august 2018 v poobedňajších hodinách išiel na svojom osobnom motorovom vozidle Mazda 323 modrej farby spoločne s K. P., obžalovanou a P. U. cez Podháj do Záturčia v Martine a cestou stretli poškodenú, ktorá ho požiadala, aby ju za 50,- eur odvzol do Ružomberka. Pred ho Šútovom poškodená požiadala, aby zastali za reštauráciou Rieka, že netreba ísť do Ružomberka, pretože tam niekto príde a donesie peniaze, aj 15 g pervitínu. O chvíľu prišlo ďalšie auto, sedeli v ňom „Soso a Čorkár“, ich mená nepozná, iba prezývky. Poškodená si s ruksakom, ktorý mala pri sebe, presadla do ich auta a miesto peňazí, ktoré mu sľúbila za odvoz mu ponúkla 1 g pervitínu. Odmietol, vtedy ku poškodenej pristúpila obžalovaná, kričala na

ňu a následne ju napadla tak, že ju ťahala za vlasy, kopali sa. P. U. ťahal obžalovanú, zrejme ju chcel odtrhnúť od poškodenej. Nevidel, kto vyťahol z rúk poškodenej ruksak, mohla to byť obžalovaná, P. U., aj Soso, ktorý v tom čase sedel vo vozidle za volantom. Ten ruksak potom niekto rozsypal na parkovisku, on pozbieral veci späť do ruksaku, všetci si sadli k nemu do auta a odišli. Trval na tom, že nechce mať v aute žiadne drogy a že to musia vyhodiť, kto ruksak počas cesty do Martina vyhodil, nevidel. Keď odchádzal z parkoviska, poškodenú nevidel, dvaja muži z druhého auta tam ešte ostali. P. U. a obžalovanú pozná, boli užívatelia drog a poškodená taktiež užívala pervitín a drogy mala aj predávať.

Svedok S. K. v prípravnom konaní na č.l. 50 - 52 vypovedal, že v auguste 2018 ho požiadala poškodená, aby po ňu prišiel na parkovisko za reštauráciu V. v Šútove, kam aj s kamarátom X. G. išiel vo večerných hodinách. Išli na vozidle Martina K. Škoda Octavia combi. Keď prišli na miesto, na parkovisku bolo osobné motorové vozidlo Seat zelenej farby, z neho vystúpila poškodená, sadla si dozadu za šoféra a požiadala ho, aby odišli. V tom ale pribehli K. facuna, P. U. a obžalovaná, ešte vybehol aj šofér druhého auta, ktorého nepoznal. Obžalovaná otvorila pravé zadné dvere, naklonila sa k poškodenej a oplula ju. Vyšiel z vozidla a povedal obžalovanej, nech to nerobí. Následne obžalovaná vošla dozadu do auta, zdrapila poškodenú za vlasy, poškodená sa bránila a odsúvala ju od seba. J. sa, padli aj nejaké facky, potom obžalovaná ťahala poškodenej z rúk ruksak, nadávala jej. Vtedy si do auta prisadol P. U. a tiež ťahal poškodenej z rúk ruksak, následne jej ho vytrhol a pri aute vysypal jeho obsah. Zrejme nenašiel čo hľadal, lebo kričal na poškodenú, že „to tam nemá“. U. nahádzal veci späť do ruksaku, zobral ho a nastúpil do druhého auta. Poškodená niekam odišla a až neskôr ju stretli, kedy kráčala smerom k hlavnej ceste a keď ju chceli z miesta odviezť uviedla, že netreba, že už volala políciu.

Súd následne prečítal listinné dôkazy, a to: záver odborného vyjadrenia č. 472/2019 č.l. 69 - 72, zápisnicu o ohliadke miesta činu č.l. 60 - 61, správy Mesta Žilina č.l. 106 a 149, správy ÚPSVaR Žilina č.l. 109 a 155, správu OÚ Žilina č.l. 110, 112, 152, 154, správu MV SR č.l. 114, odpis z registra trestov č.l. 298, lustráciu priestupkov č.l. 299, zo spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/38/2020 rozsudok č.l. 246.

Z odborného vyjadrenia č. 472/2019 bolo zistené, že všeobecná hodnota ruksaku bola 29,10 eur, slúchadiel k mobilnému telefónu zn. Koss 18,73 eur, peňaženky zn. Nike 5,35 eur, parfému Versace 1 balenia 60,63 eur a mikiny čiernej farby zn. Givenchy Paris 64,20 eur, spolu teda všeobecná hodnota majetku bola 178,- eur. Z rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/38/2020 súd zistil, že P. U. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.01.2021 nepoprel spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a následne súd prijal jeho vyhlásenie a vykonal dokazovanie len v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste a náhrade škody. Po uznaní viny a uložení trestu bola poškodená O. L. s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Ku osobe obžalovanej súd zistil, že táto nebola v minulosti súdne trestaná, doposiaľ sa dopustila piatich priestupkov a to na úseku cestnej premávky, resp. porušila zákaz vychádzania a v jednom prípade znečistila verejné priestranstvo, všetky priestupky boli riešené v blokovom konaní. Obžalovaná nie je poberateľkou žiadnej štátnej dávky, nie je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie, nie je držiteľkou zbrane a zbrojného preukazu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 11 Tr. por. súd môže vykonávať aj dôkazy, ktoré strany nenavrhl. Strany majú právo nimi navrhnutý dôkaz zabezpečiť.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. por. pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Týmto ustanovením sú chránené dva objekty, a to osobná sloboda a majetok, ktorého sa chce páchatel zmocniť. Konanie páchatel'a (objektívna stránka) spočíva v použití násillia alebo hrozby násillím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel' na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel' použil násilie proti veci iného (§ 122 ods. 7). Z tohto hľadiska spravidla ide o prekonanie alebo zamedzenie kladenému alebo očakávanému odporu. Násilie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu napadnutého. Nie je podmienkou, aby napadnutý kládol odpor. Násilie spravidla smeruje proti tomu, kto má vec u seba. Možno ho však spáchať aj proti inej osobe alebo veci, pokiaľ je prostriedkom nátlaku na vôľu poškodeného (porovnaj R 1/1980). Hrozbou bezprostredného násillia je hrozba takým násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka. Táto hrozba je spravidla vyjadrená výslovne, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a ostatných okolností zrejmé, že násilie sa uskutoční ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli páchatel'a (porovnaj R 1/1980). Môže smerovať aj proti inej osobe než proti napadnutému. Násilie alebo hrozba bezprostredného násillia sú prostriedkom na zmocnenie sa cudzej veci, preto musia predchádzať zmocneniu sa veci. Pre kvalifikáciu trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 nie je rozhodujúce, ak páchatel' koná v úmysle zmocniť sa cudzej veci, ktorá však patrí inej osobe, než je osoba, proti ktorej používa násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia (porovnaj R 44/1986). Zmocnením sa veci treba rozumieť, že páchatel' si zjedná možnosť s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal dosiaľ vo svojej moci. Ide o prevedenie faktickej moci nad ňou z oprávnenej osoby na páchatel'a. Napadnutý nemusí byť vlastníkom veci, stačí, že ju má vo svojej dispozícii. Taktiež nie je rozhodujúce, či si páchatel' chcel vec privlastniť, alebo ju len prechodne užívať, zničiť a pod. (porovnaj R 1/1980, ako aj R 41/1967 a R 51/1976-III.). Pre páchatel'a musí ísť o cudziu vec. Pokiaľ ide o formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1, hodnota veci nie je rozhodujúca a nie je rozhodujúce ani to, či poškodenému vôbec vznikla majetková škoda, resp. že nemal žiadnu vec pri sebe. Úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať tak na násilné konanie, ktorým chce páchatel' prekonať alebo znemožniť odpor obete, pre ktorý sa inak nemôže zmocniť veci, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci. Tento úmysel ale nemusí smerovať k trvalej dispozícii vecou. K rozlíšeniu prípravy a pokusu tohto trestného činu porovnaj R 53/1976. Pri spolupáchatel'stve nie je rozhodujúce, či každý z páchatel'ov použil násilie, lebo konkrétnu účasť na lúpeži si môžu spolupáchatelia rozdeliť (porovnaj R 67/1971). Trestný čin lúpeže je dokonaný už použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia proti niekomu v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom nie je potrebné, aby bol tento úmysel vykonaný, lebo čin už bol dokonaný; preto nie je možná aplikácia § 14 ods. 3 (porovnaj R 37/1970). Trestný čin lúpeže je zločinom.

Podľa § 20 Tr. zák., ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchala ho obžalovaná, ktorá je za ich spáchanie trestne zodpovedná. Súd pritom vychádzal zo svedeckých výpovedí poškodenej, X. G., Z. H. a S. K., ktorí priamo usvedčili obžalovanú z predmetného konania. Logicky a v podstate rovnako popísali, akým spôsobom sa obžalovaná dožadovала vydania ruksaku, že poškodenú fyzicky napadla, ťahala ju za vlasy a kopala a pri vytrhávaní ruksaku z jej rúk kričala „daj to sem ty piča“, pričom jej úmysel jednoznačne smeroval k tomu, aby sa zmocnila ruksaku, pretože sa domnievala, že v ňom môžu byť veci vhodné na predaj, čo vyplýva zo skutočnosti, že následne povedala poškodenej „keď s nami nejdeš ty trubka, tak zoberieme aspoň veci a predáme ich“. Tohto konania sa obžalovaná dopustila spoločne s P. U., ktorý po tom, ako sa zmocnil ruksaku, ho vysypal na zem a skontroloval čo v ňom je, veci opäť nahádzal do ruksaku tento zobral so sebou. Že sa obaja tohto popísaného skutku dopustili vyplýva aj z rozsudku tunajšieho súdu, ktorým bol P. U. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchatel'stve podľa § 20 Tr. zák., pričom v predmetnom konaní vyhlásil, že spáchal skutok popísaný v obžalobe.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a

súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatelia spoločnosťou.

Pri druhu a výmere trestu súd nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť podľa § 36 a 37 Tr. zák., preto trest ukladal podľa zásad uvedených v § 38 ods. 2 Tr. zák., pričom prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatelia, jeho pomery a možnosti nápravy. Súd ukladal trest na dolnej hranici zákonnej sadzby, nakoľko má za to, že trest vo výmere 3 roky zabezpečí ochranu spoločnosti v tom smere, že zabráni obžalovanej v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jej prevýchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, pričom tento trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie obžalovanej spoločnosťou. Súd výkon trestu podmienienečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovanej počas skúšobnej doby, pričom jej zároveň uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholu a iných návykových látok počas skúšobnej doby a taktiež povinnosť počas skúšobnej doby získať určitú pracovnú kvalifikáciu alebo sa zúčastniť rekvalifikačného kurzu, nakoľko obžalovaná dlhodobo nepracuje a podľa svedeckých výpovedí bola príležitostnou užívateľkou drog.

Poškodená O. L. sa pripojila k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody v sume 220,- eur, súd však postupoval podľa § 288 ods. 1 Tr. por. tak, že poškodenú s jej nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, pretože pôvodne obžaloba smerovala voči dvom obžalovaným P. U. a J. N., pričom P. U. bol uznaný za vinného a právoplatne odsúdený v inom konaní (2T/38/2020), kedy v tomto konaní bola poškodená s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

spoločným konaním proti inému použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci